KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
40
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
NUVOLARI
DE GROOTSTE KAMPIOEN DER AUTOSPORT

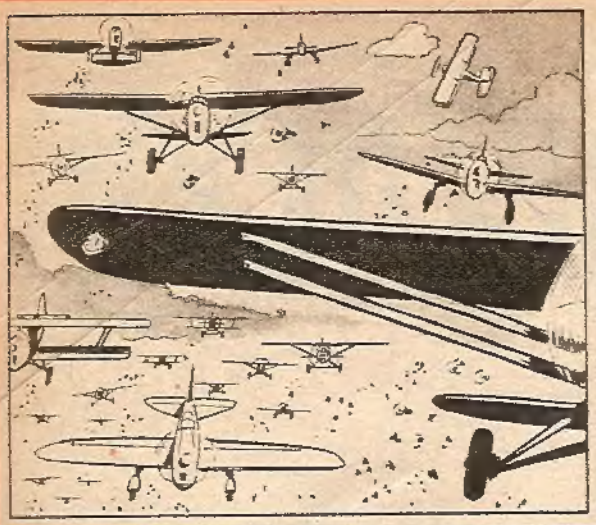

13 Augustus 1953. Mantua bezorgt Tazio Nuvolari de grootste automobielkampioen ter wereld, een mooie uitvaart. Alle winkels van de stad zijn gesloten, iedereen volgt de begrafenisstoet. Tientallen vliegtuigen overvliegen de processie en strooien bloemen uit...

De lijkkist van de kampioen werd op het chassis van een auto geplaatst en wordt voortgeduwd door automobielkampioenen : Ascari, Fangio, Villoresi, Kling, Lang en Learco Guerra...

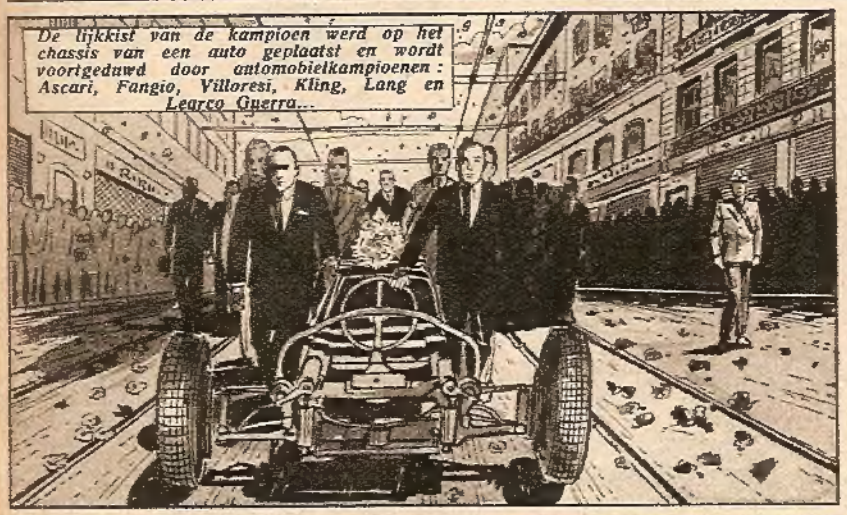

De moto Bianchi 350, waarmee Nuvolari de overwinning behaalde in de « Grote Prijs der Naties » van het jaar 1925, was eveneens in de stoet...

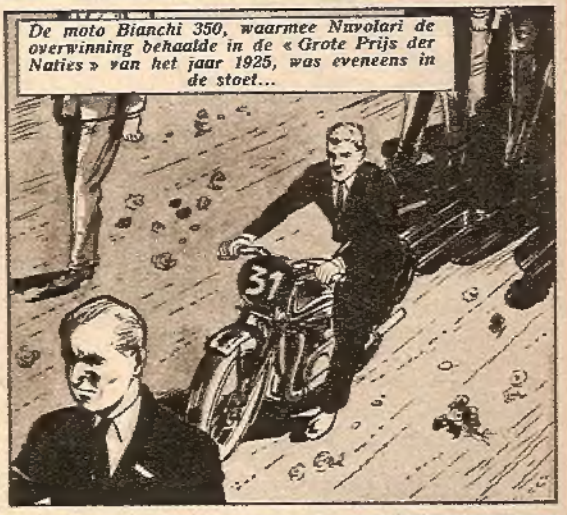

Ik was er bij toen Tazio op z'n Bianchi reed. Hij was toen 33 jaar en werkelijk de meester van de koers...

Ja, hij was een meester! Hij begon z'n loopbaan pas toen hij 29 jaar oud was. Ongelooflijk !

De sportliefhebbers hadden voor de Italiaan Nuvolari al spoedig de naam gevonden die bij hem paste : « artist ». Hij reed niet alleen snel maar ook zeer intelligent en stijlvol.

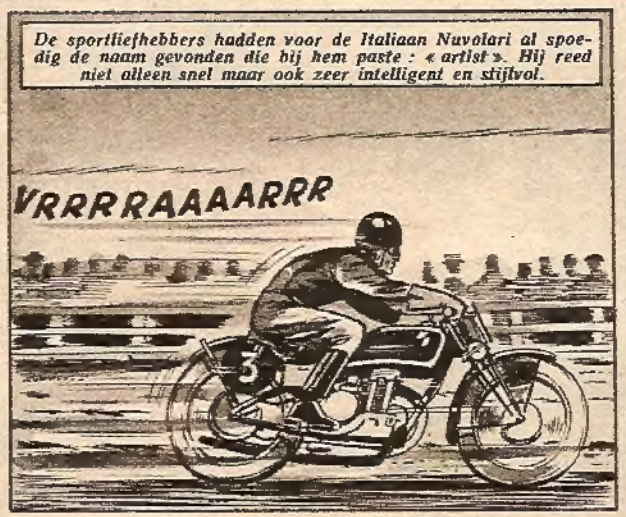

Je bent een knap renner. Ik zou je liever aan het stuur van een auto zien. Je zou wonderen doen!

Misschien kom ik er wel eens toe !

Nuvolari wachtte echter nog en hij was vijf en dertig jaar, toen hij zich voor het eerst in een renwagen zette...

Ziezo, probeer het eens met die Bugatti ! Het zal best gaan !

Fijne methode : vrijwillig slippen in het begin van de bocht om hem sneller te nemen...

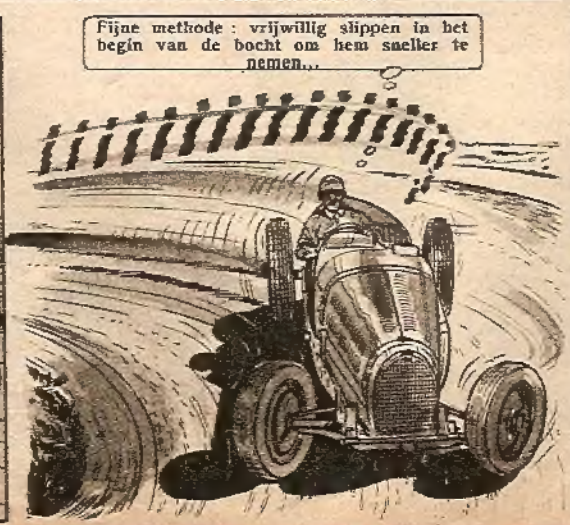

Prachtig ! Hij zal zich echter de nek breken. Wie neemt er nu een bocht op die wijze !

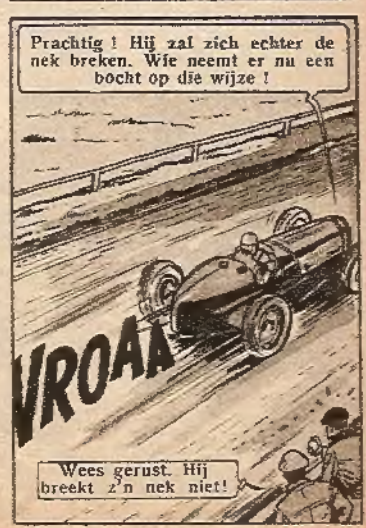

Wees gerust. Hij breekt z'n nek niet!

Geef me die bolwassing op een andere keer, ik ben slechts een beginneling !

Dat is het juist! Volgende week start je voor mij in een echte autokoers !

Nu reeds ? Dat is ongehoord ! Ik herken je niet meer, baas !

De jaren verlopen en ieder seizoen sleept Nuvolari enkele grote prijzen in de wacht. Te Marseille, in 1932, liet hij zich kloppen door de Franse kampioen Raymond Sommer.

VROAAAR VRAOOMM

En dezelfde avond...

Ik ben echt blij dat ik je verslagen heb ! Dat is mijn schoonste overwinning ! Sterker zijn als jij dat betekent iets !

Dank je, Raymond! Als wij het volgend seizoen samen de « 24 Uren van Le Mans » rijden, kan niemand ons baas!

De « 24 H. du Mans », een koers die veel uithoudingsvermogen vergt en over heel de wereld beroemd is, werd voor het eerst gereden in 1923. Hier wordt de naam van de grote automerken gemaakt of vernietigd. Een firma die de koers verliest doet slechte zaken tijdens het volgend seizoen...

VROAWWW ROAARRR ROAAP VROAOW

SILENTBLOC ROUX CASTROL

1933. Het startsein voor de grote race wordt gegeven. De beste renners ter wereld nemen er aan deel: Nuvolari, Sommer, Chiron, Chinetti, Priscoll, Vernet, Barnès, De Gavardie... Nuvolari zal overdag rijden en Sommer 's nachts. De Italiaan begint dus...

VROOOMMM

Hallo ! Hallo ! Eérste ronde gereden door Nuvolari op Alfa-Romeo met een gemiddelde snelheid van 146,386 km. per uur. Record per ronde geklopt.

Nuvolari en Sommer rijden als duivels. Er gebeuren heel wat ongelukken. Op een gegeven ogenblik is de Italiaans-Franse equipe meester van het terrein. Alleen Chiron-Cortèse en Chinetti-Varent zijn nog gevaarlijk...

VROOOP

Op het 23e uur...

Wat scheelt er ?

VROOOOO

Het benzinereservoir lekt ! Schiet op jongens anders zal Chinetti me voorsteken !

Met al de kauwgom die we bij elkaar krijgen zal het wel gaan, hoop ik !

Verleden jaar, te Reims, heb ik op dezelfde wijze een lek gestopt en het hield prachtig. Na de koers hebben de werktuigkundigen de kauwgom er met hamer en bijtel moeten afkloppen !

De Italiaanse kampioen vertrekt in razende vaart opnieuw. Doch vijf minuten later...

Ik snap er niets van. Het reservoir lekt nog steeds ! Vlug, breng kauwgom, jongens !

VROOARR

Een oververmoeid werktuigkundige had de kauwgom precies naast de opening gekleefd. Nuvolari is zijn voorsprong kwijt.

Chinetti stak Nuvolari zo even voor. Nog slechts één ronde.

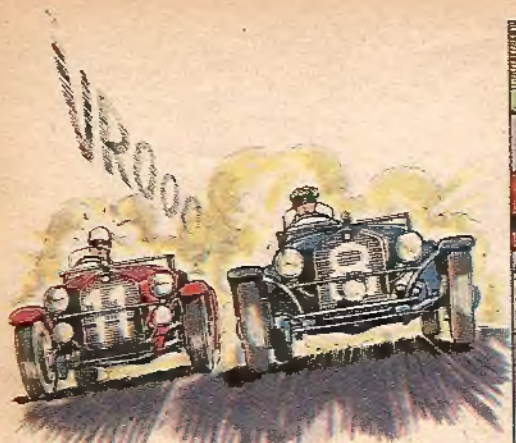

In de volgende bocht kan Nuvolari zijn rivaal voorbij steken doch, eens terug op de rechte weg, komt Chinetti weer opdagen en slaagt er in Nuvolari voor te steken. Hij rijdt echter zó razend snel, dat hij z'n stuur niet helemaal meester is...

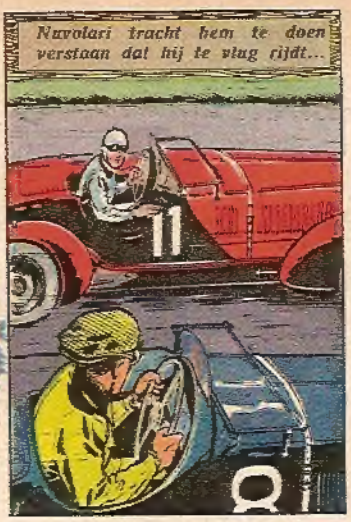

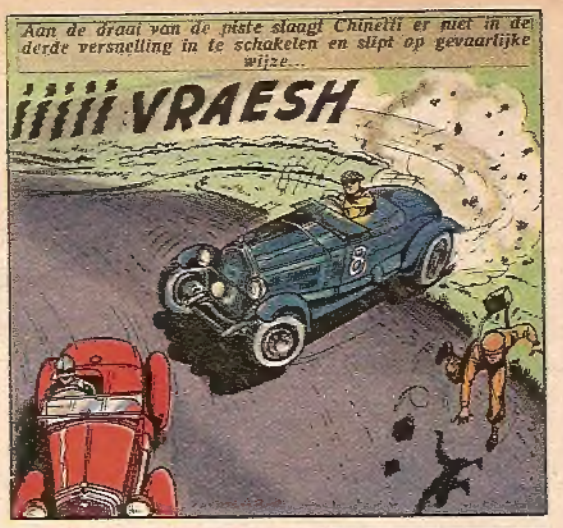

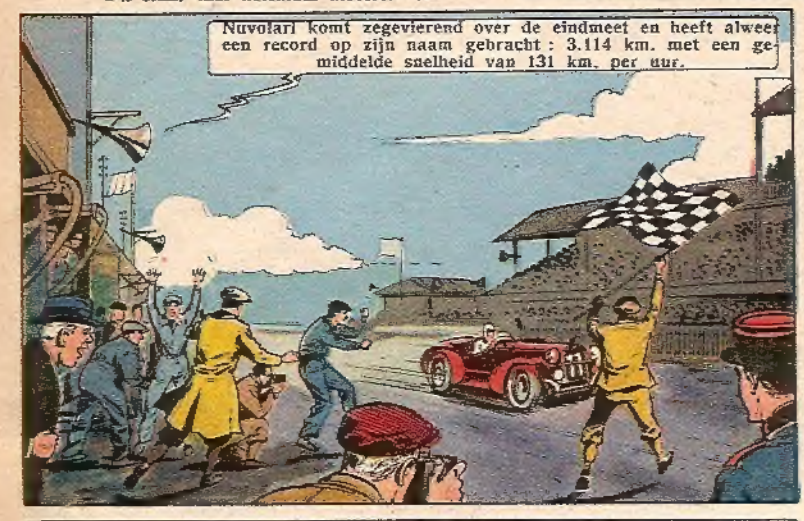

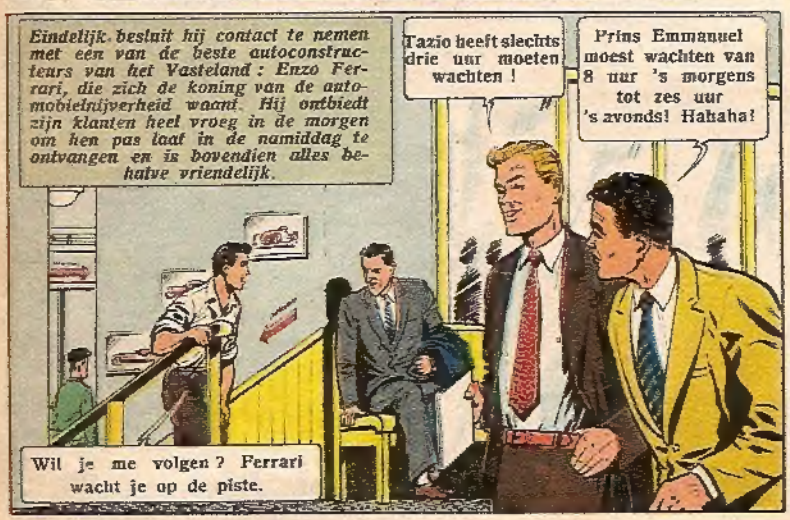

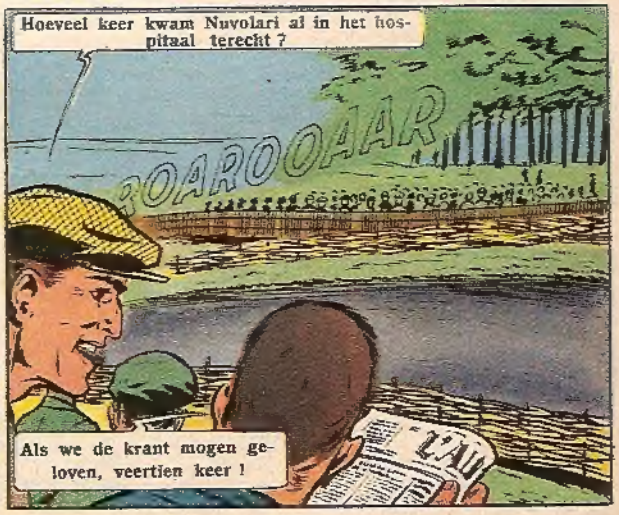

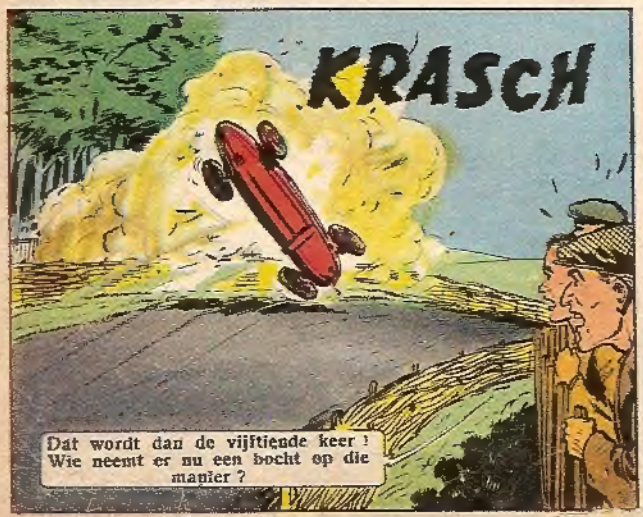

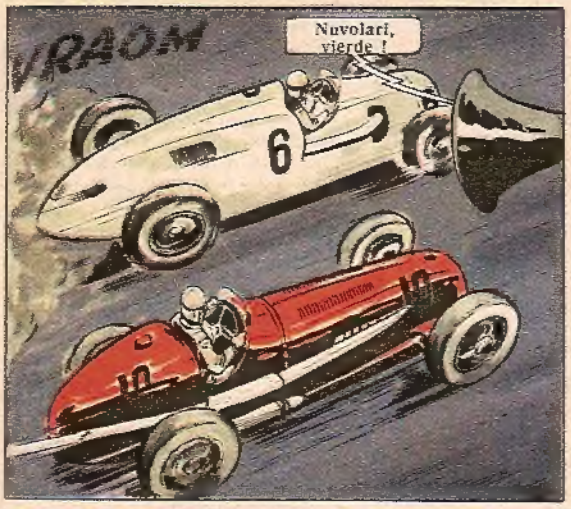

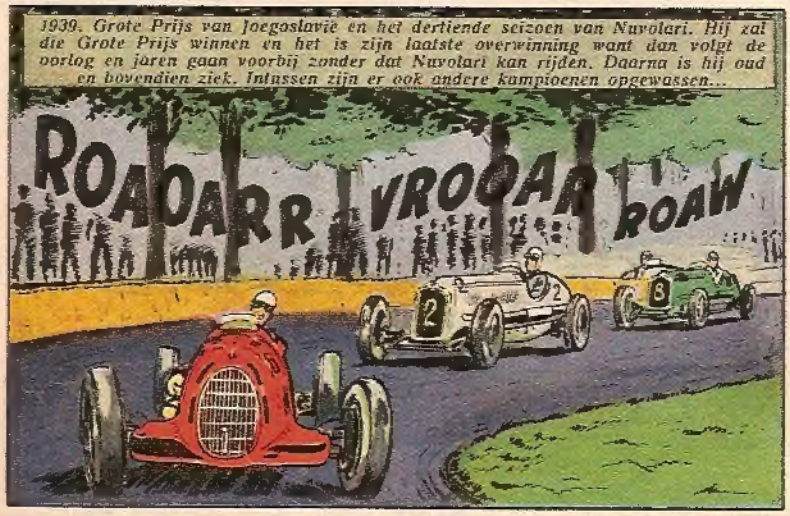

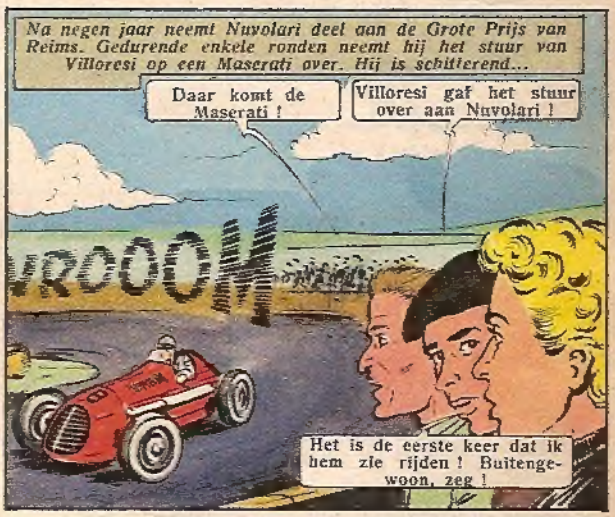

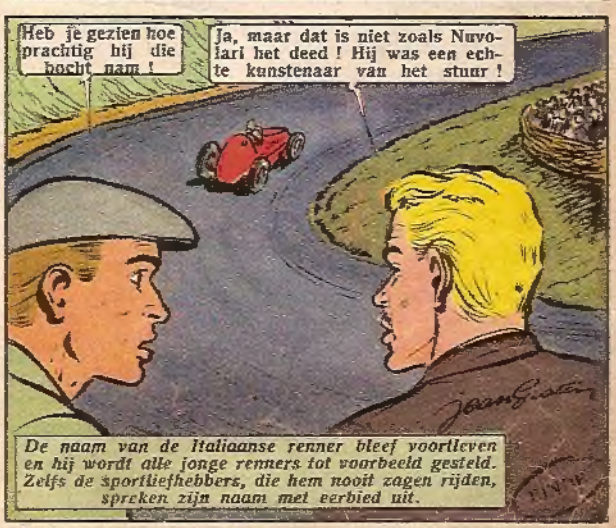

Volgende week : HET GOUDEN AFGODSBEELD

LEVE DE KUIFJE'S CLUB !

EEN NIEUWE CLUB TE OOSTENDE

E. PITTELJON, Romestraat, 2, te Oostende schrijft me dat hij met vijf vrienden een nieuwe club in zijn stad heeft opgericht. Gilbert Laurent, Fortuinstraat, 18, Oostende, schrijft me ter zelfder tijd om te vragen of er in zijn stad een club bestaat. Stel je dus in verbinding met E. Pitteljon, Gilbert ! Ik verwacht veel nieuws uit Oostende.

DE VERENIGDE VOETBALLERS

D BINST, van Humbeek (Kerkstraat, 105), liet me weten dat hij in zijn gemeente een nieuwe voetbalclub heeft opgericht. Hij heeft reeds vier leden. Kuifjeslezers uit de omgeving stellen zich in verbinding met hem. Veel succes, vrienden !

EEN NIEUWE CLUB IN KAGGEVINNE

MARCEL CLAES, Diesterse steenweg, 58, Kaggevinne (post Scherpenheuvel) deelde me mede dat hij samen met Etienne Beckx, van Kaggevinne, een club heeft opgericht die reeds tien leden telt ! Kuifjeslezers uit de omgeving worden verzocht zich met hen in verbinding te stellen. Want hoe meer vrienden, hoe meer vreugd

BRIEVENBUS

EEN HONDENVRIEND

GILBERT BOONE, van Gent, is zeer tevreden over het weekblad, maar hij zou toch zó graag eens een uitvoerig artikel lezen over de honden waar hij dolveel van houdt. Ik geloof dat hij een jonge herdershond heeft, want hij wou graag weten hoe men die moet opvoeden. Heb ik mis geraden, Gilbert ?

EEN TOVERLANTAARN

FRANS BULCAEN, van St-Lodewijk zou zich graag een lichtbeeldprojector willen bouwen,maar hij weet niet hoe daarmee begonnen en roept de hulp in van onze zeer geleerde professor Tryphonius Zonne-

HOBBIES

IEDEREEN heeft zijn hobby. Voor de enen is het postzegels verzamelen, voor de anderen vlinderjacht, of wat weet ik nog. Ook de koningen en vooraanstaanden hebben hun hobbies. Weet je welke de hobbies waren (of zijn) van volgende figuren : Lodewijk XVI, Frederik de Grote, Albert I, Churchill en Eisenhower ?

1. De slotenmakerij 2. Het uurwerk maken. 3. Het alpinisme. 4. Het schilderen 5. De visvangst.

DE MEISJES AAN DE EER !

ALHOEWEL onze slogan luidt : Lijfblad voor « jongens » van zeven tot zeven en zeventig jaar, wordt « Kuifje » niet alleen door leden van het « sterke » geslacht gelezen en gewaardeerd. We tellen in onze lezerskring zeer veel meisjes (die regelmatig protesteren dat er aan hen niet genoeg aandacht wordt geschonken).

Vandaag dienen de meisjes echter eens speciaal vermeld in ons blad, want tijdens de jongste weken hebben ze zich op een buitengewone wijze doen opmerken en getoond dat ze, als het er op aan komt, minstens even dapper zijn als de jongens.

Miss Rothwell, air hostess van een « Viking » die van Engeland naar Nice vloog, had, kort na het opstijgen, bemerkt dat een van de motoren olie verloor. Ze ging terstond de piloot verwittigen. Deze besloot rechtsomkeer te maken. Intussen deelde de air-hostess aan de passagiers mede, dat er iets haperde en men naar het vertrekpunt terugkeerde, maar dat het niet erg was. Miss Rothwell wist echter dat een brand niet te vermijden viel. Het toestel slaagde er in het vliegveld te bereiken, maar bij het landen verloor het een motor en schoot inderdaad in brand ! Dank zij haar koelbloedigheid wist Miss Rothwell een paniek te voorkomen en de twee en dertig passagiers in twee minuten tijd uit de brandende machine te helpen.

« Wij passagiers waren allen wel verplicht kalm te blijven, bij het zien van zulk een dapper voorbeeld », verklaarden de reizigers naderhand !

« Ik heb niet meer dan mijn plicht gedaan », verzekerde Miss Rothwell bescheiden.

Voor Miss Rothwell, en voor alle meisjes die in dapperheid voor jongens niet moeten onderdoen, een Hip ! Hip ! Hip ! Hoera !

Kuifje

ONZE KANARIE

BESTE dank aan alle lezers en lezeressen die zich geïnteresseerd hebben voor onze kanarievogel, en ons goede raad (of zaad) hebben laten geworden. Ik kan jullie allen gerust stellen : onze kanarie maakt het opperbest. Hij vertoont zelfs neigingen om een lekkerbek te worden, zodanig wordt hij door iedereen verwend. Kapitein Haddock heeft hem whisky willen doen drinken, maar daar tegen hebben we ons allen verzet !

★

graag willen weten. « Hoe oud werd Corentin en hoe oud werd zijn vrouw ? Hoelang bleef zijn vriend Kim bij hem ? Waar werd zijn vrouw geboren ? Hoe oud was Corentin in de boeken ? Waar leven zijn afstammelingen ? » Op al deze vragen kan ik je maar één antwoord geven : Corentin is een kind van de verbeelding van onze medewerker Paul Cuvelier, zoals Lambik b.v. geboren is uit de verbeelding van Willy Vandersteen.

EEN SALOMONSOORDEEL

FRIEDA VAN ROEY, van Mechelen heeft een deel van haar verlof aan zee doorgebracht. Daar het doorgaans slecht weer was, werd « Kuifje » elke week met spanning verwacht. « Ja, er werd zelfs om gevochten », zo schrijft ze letterlijk. « Maar dan komt papa er tussen, en hij leest « Kuifje » het eerst. » Ik geloof dat er vele zulke Salomon's onder de vaders van Kuifjeslezers zijn.

LEVE DE COW BOY's

FREDDY MALFAIT, van Klemskerke is gek op cow boy's. « Wanneer verschijnt er nog eens een cow boy verhaal ? », schreef hij me voor een paar weken. Zijn brief was nog maar pas verzonden, of daar verscheen « De Postkoets van Faverstone ». Was dat geen fijn verhaal, Freddy ? Zo komen er nog !

bloem. Ik heb die hoogleraar jammer genoeg niet kunnen bereiken, want hij is met verlof in de bergen en heeft geen adres achtergelaten. Zodra die weer thuis is, pak ik hem aan en dan krijg je voldoening.

IK VERLANG MEER DAN OOIT NAAR « KUIFJE »

zo schrijft Johan NOWE, van Roeselare, want ik ben door een glazen dak gevallen. Ik had een flinke snijwond in mijn linkerbeen. Ik wens je een spoedig en totaal herstel, Johan !

HEEFT CORENTIN WERKELIJK BESTAAN ?

DAT zou Eddy BALTHAZAR, van Aarschot, toch zo

MIJN GOUDVISSEN

Mijne Heren.

IK lees iedere week « Kuifje », daarom weet ik dat er al over verschillende dieren is verteld in de rubriek « Hou je van dieren » en daar wij geen huisdier hebben maar wel goudvissen ga ik je daar iets over vertellen.

WIJ hebben, sedert geruime tijd, vier goudvissen. Nu moet je weten dat ze heel speels zijn. Ze zitten mekaar achterna en wippen somwijlen boven het water uit. Op zekere morgen stond ik op en, gelijk gewoonlijk, ga ik eerst naar mijn vissen zien, en bemerkte dat er één visje te kort was. Ik zocht en vond het weer op de grond, ruim één meter van zijn bak.

Ik dacht het is dood, maar bij het oprapen bemerkte ik dat er nog een heel klein beetje leven in stak. Zo rap als ik kon (visjes kunnen immers zonder water niet leven) zette ik het in een apart bakje. Stilaan kwam er meer leven in. Na drie weken verzorging is het weer geworden zoals het eerst was. Nu hou ik het meest van dat visje, en kan je het geloven dat het goudvisje mij ook zeer goed kent ?

Paul Matthijssen,
Griffier Schobbenslaan, 3
Borgerhout.

SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN
KORTINGSBON
5 F. in plaats van 10 F. Geldig van 2 tot 17 October 1954.

Het weekblad KUIFJE : *Redactie* : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in België door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. — *Publiciteit* : PUBLI-Art KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro : 199.334.
Abon. : 4 fl. per kwartaal.

DE VAL van een KEIZERRIJK

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Keizer Constantijn, die in het jaar 1453 over Constantinopel regeerde, kreeg het bericht dat de Turken Hellespont overschreden.

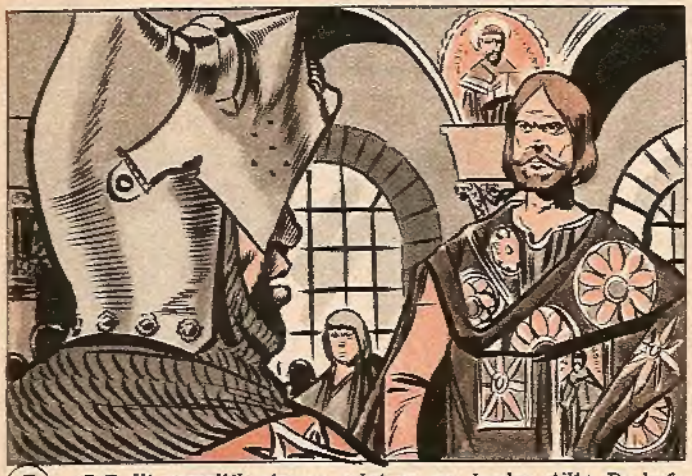

(7) OP dit vreselijk nieuws volgt er een doodse stilte. De hofdignitarissen buigen het hoofd. « Die bedrieger ! roept de keizer. Toen hij twee jaar geleden de troon besteeg verzekerde hij mijn ambassadeurs, dat hij met ons in vrede wenste te leven. Aan het woord van een ambitieus man mag men, helaas ! geen geloof hechten ! Maar, spreek op, vriend, wat heb je gezien ? » « Sire, antwoordt de bode, de sultan staat met z'n leger op de Europese oever van de Bosphorus op twee mijlen van hier. Duizenden Turken bouwen er een fort dat, naar mijn mening, reusachtig is... » De keizer is diep onder de indruk...

(8) HET plan van Mohammed is duidelijk. Van uit het fort zal hij de Westerse schepen, die Constantinopel te hulp zouden willen komen, de toegang tot de Bosphorus beletten. Dit bewijst dus dat de sultan de stad wenst in te nemen en, in gedachten, zijn standaard reeds op de tinnen van het oude Byzantium heeft geplant. « Heren, zegt keizer Constantijn, we hebben geen tijd om te jammeren. We moeten alles in het werk stellen om onze stad voor de Turken te sparen. Misschien wil Mohammed ons slechts bang maken ! Ik zend hem een bode om hem aan zijn belofte te herinneren. Mislukt deze poging, strijden we tot de laatste man ! »

(9) DE woorden van de keizer missen hun uitwerking niet en de dignitarissen scheppen weer moed. Niet één van hen waagt het echter als de boodschapper van Constantijn naar het kamp van Mohammed te gaan. Het is de Venetiaan Pietro Cantarini, die naar de keizer gaat en zegt : « Sire, sta toe dat een zoon van Venetie uw gezant bij de sultan weze ! » — « Pietro ! Je bent nog te jong en je bent geen van de onzen ! » — « Het lot van de Christenheid in het Oosten hangt van deze stad af. Venetie zal m'n stap goedkeuren ! » antwoordt Cantarini. « Goed, ik aanvaard je offer », zegt de keizer.

(10) BEGELEID door tien ruiters draaft de jonge Venetiaan de volgende morgen naar het kamp van Mohammed. Op vijfhonderd meter van de grote bouwplaats, waar de vesting van de Dardanellen wordt opgetrokken, wordt hij tegengehouden door de Janitsaren. De officier van de Turkse soldaten is, na lang aarzelen, toch bereid de gezant van keizer Constantijn naar de sultaan te leiden. Met kloppend hart staat Pietro voor de opperste leider van de Turken die nauwelijks vier en twintig jaar is, doch er uitziet als een man van veertig. Z'n bleek gezicht is omringd door een zwarte baard; een man met ijzeren wilskracht.

(11) NAUWELIJKS heeft hij begrepen waarom Pietro gekomen is, of de glimlach versterft op z'n lippen en zijn donkere ogen schieten vuur. « Hou op ! roept hij. Meer wens ik niet te horen ! Met welk recht zouden jullie me verbieden hier een vesting te bouwen ? Zeg aan je meester dat zijn volgende gezanten levend zullen gevild worden ! » Pietro verbleekte. Hij verwachtte zich niet aan zulke beledigingen. Instinctmatig legt hij de hand op het gevest van z'n zwaard, doch wat zou hij alléén tegen die overmacht kunnen doen ? Hij verlaat stil de tent van Mohammed en rijdt terug naar Constantinopel.

(12) IEDEREEN die verneemt hoe de gezant van keizer Constantijn door Mohammed ontvangen werd, is verontwaardigd. De volgende dag worden, onder leiding van de keizer, alle voorbereidingen getroffen om de stad tegen de Turken te verdedigen. Een dikke ijzeren ketting wordt dwars over de zeearm De Gouden Hoorn gespannen om de invaart van de vijandelijke vloot te beletten. De wallen worden hersteld en verstevigd, van kanonnen, katapulten en ballista's voorzien. Alle wapens worden te voorschijn gehaald en in orde gebracht... Het onvermijdelijke geschiedt : Het Turks leger, dat 250.000 man sterk is, marsjeert naar Constantinopel.

(Wordt voortgezet.

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Chlorophyl en zijn vrienden hebben zich in een hut verschoten doch werden door een fret en een wilde kat ontdekt. Twee geheimzinnige vogels inspecteren de omgeving...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

En terwijl z'n gezel verder het bos indringt, gaat de eerste stelttoper naar de hut...

Hij loopt er heel stil rond en geeft zijn ogen goed de kost.

Dat is de uitgang ! Het is hier dat ik de kat zag binnen gaan !

?

Er staat nog een ding te doen : terug naar de hut gaan en de doorgang naar de onderaardse gang sluiten...

« Terug naar de hut gaan » ! Haha, dat wil zeggen dat ze er zich genesteld hebben.

VLUG !
Ik weet genoeg !

En de stelttoper neemt de vlucht alsof de duivel hem op de hielen zat...

OEF ! Vreselijk op z'n hoge poten te lopen !

Ik geloof trouwens dat ik ver genoeg ben om...

OEF !
Zo gaat het beter !

Het kan niet ver meer zijn ! Over vijf minuten ben ik thuis !

Wordt vervolgd.

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DE MAN IN HET ZWART

Dr Vexell wordt in vrijheid gesteld en geraakt in het bezit van de helft van zijn fortuin. Hij wil nu te allen prijze zijn vriend Vladimir uit het kamp verlossen...

DE volgende morgen ging Dr Vexell naar de winkel waar de vriendelijke verkoopster hem medelijdend het geld in de hand had gedrukt om het telegram naar Niogar te betalen. Op het ogenblik dat hij de winkel wou binnengaan, stapte er een man buiten. Dr Vexell week op zij om hem door te laten en bekeek hem oplettend. Het was net of hij had dat gezicht al eerder gezien. Doch, waar?... « Ba, dat heeft geen belang ! » zei hij bij zichzelf.

HET jonge meisje stond achter de toonbank en glimlachte vriendelijk zonder Vexell evenwel te herkennen. Vexell koos langzaam en met overleg een mooi sigarettenetui. Op het ogenblik van de betaling gaf hij de verkoopster echter geen bankbiljet doch een gesloten omslag.

— Neem aan, zei hij glimlachend. In die omslag steekt het geld voor het etui en een klein geschenk uit dankbaarheid voor hetgeen je gisteren voor mij gedaan hebt.

— Wat ? Jij bent het ? Jij bent dezelfde...

— Ik moet wel erg veranderd zijn vermits je me niet meer herkent !

— Dat zou 'k geloven ! lachte ze. Maar, mijnheer, heb je de man gezien die hier zoeven buitenging ? Herkende je hem niet ?

— Z'n gezicht zei me iets doch ik kan me niet herinneren waar ik die man ooit ontmoet heb.

— Het is de vriend van de kommandant van het kamp waar je vandaan komt. Twee of drie keer in de week gaat hij naar ginder om er de avond door te brengen. Men zegt dat ze veel plezier maken...

— Werkelijk ? vroeg Vexell plotseling geïnteresseerd. En zijn de bewakers ook uitgenodigd op die feestjes ?

— Neen, maar de man die je zag buitengaan, geeft hen altijd enkele flessen. Het kamp is dan nog slechts bewaakt door de electrische afsluiting. De honden zelf zijn ingesloten.

— En niemand profiteert daarvan om te ontsnappen ?

— De gevangenen weten het immers niet. En dan... wie geraakt er door die prikkeldraad. Iedere aanraking is dodelijk, dus...

Vexell gaf er de voorkeur aan niet verder aan te dringen want hij vreesde dat het meisje argwaan zou krijgen. Hij wist nu trouwens genoeg. Het bijzonderste was gezegd en dat was niet in dovemansoren gevallen !

TOEN Vexell een paar uur later langs de trap naar zijn kamer ging, droeg hij een groot pak onder de arm. Hij sloot de deur van z'n kamer zorgvuldig af begon het geheimzinnig pak dadelijk los te maken. Hij haalde er twee zonderlinge toestellen uit. Hij bestudeerde ze aandachtig en sloot ze dan in de kleerkast. Hij hoopte de volgende dag van die toestellen gebruik te maken...

Vexell liet zich in een zetel vallen, en dacht met het hoofd in de handen na over hetgeen er hem verder te doen stond... Hij moest wachten tot de bewakers van het kamp weer eens feest vierden. Dan zou hij de muur van de dood trotseren om zijn lotgenoot, Vladimir, te helpen ontvluchten. Tegen die tijd moest hij echter nog een heleboel details bestuderen...

— Morgen. Ik zal morgen aan dat alles denken. Ik ben doodop. Ik kruip nu best onder de dekens.

Hij liep naar het venster en opende het. Aan de overkant van de laan, zag hij iemand tegen een boom staan en het was net of die iemand onafgebroken naar de vensters van zijn kamer tuurde... Vexell knipte het licht uit en loerde van achter de gordijnen naar de spion onder de boom... Toen deze gemerkt had dat alles duister was in de kamer van Vexell, liep hij snel naar de ingang van het hotel. Verder kon Vexell hem niet volgen. Enkele minuten later hoorde hij echter een voorzichtige, sluipende stap in de gang. Weldra hield de stap op. Wat zou er nu gebeuren ? Het hart samengenepen van angst wachtte Vexell. Uit de schuif van de nachttafel had hij een klein automatisch pistool genomen, dat hij die namiddag gekocht had. Met wijd open ogen staarde hij onafgebroken naar de knop van de deur... Deze draaide heel langzaam, heel langzaam en voorzichtig om...

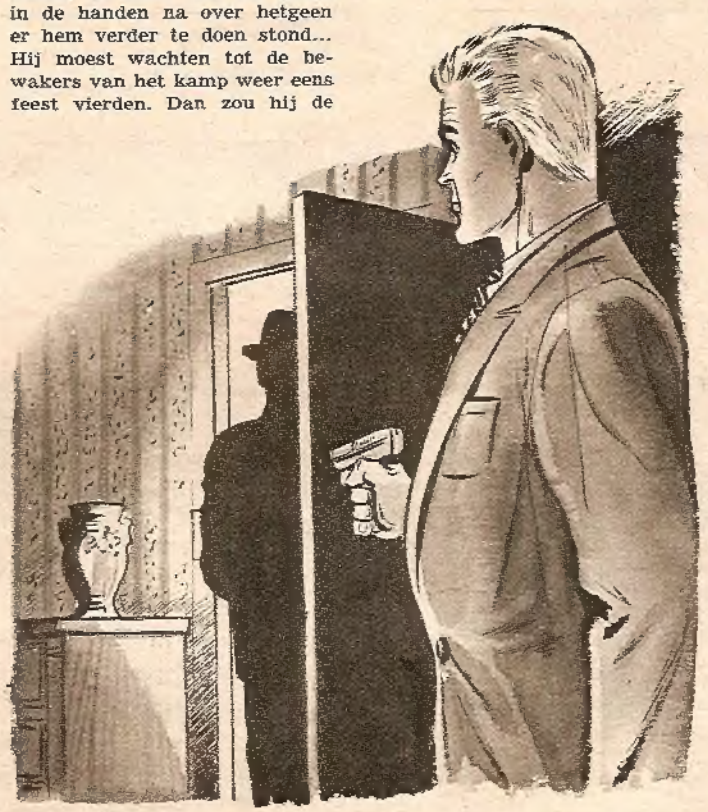

— Dr Vexell, fluisterde de geheimzinnige bezoeker, vrees niets !...

Vexell hield de arm op, gereed om z'n leven duur te verkopen, toen een stem hem geruststellend toefluisterde :

— Dr Vexell... Dr Vexell, vrees niets. Ik ben een vriend. Laat je me toe een ogenblik binnen te komen ?

... ...

DE onbekende was een lijvig man geheel in het zwart gekleed. Hij kon vijftig jaar oud zijn. Z'n gelaat was open en zeer sympathiek.

— Ik zeg je niet wie ik ben, zei hij, toen Vexell het licht had aangeknipt. Ik heb het recht niet en m'n naam zou je trouwens niet wijzer maken. Ik ben gekomen om je te waarschuwen. Je vrijlating is slechts van voorlopige aard en je hebt er het grootste belang bij de stad zo spoedig mogelijk te verlaten...

— Waarom ? Wat doet je zulks veronderstellen ?

— Geloof me. Ik ben zeer goed ingelicht. De kommandant van het kamp weet reeds dat je geld gekregen hebt. Je wordt van nabij bewaakt. Men heeft je vrijgelaten in de hoop dat je hen naar de plaats zult leiden waar je je dokumenten verborgen hebt...

Die uitleg was zeer aannemelijk en Vexell vroeg zich af, waarom hij daaraan niet onmiddellijk had gedacht ?

— Wat moet ik doen ?

— Vertrekken alvorens het te laat is !

— Denk je dat ik dit vertrek nog kan uitstellen tot morgen ?

— Ja, dat geloof ik wel. Maar talm niet te lang ! Je bent in gevaar ! Veel geluk. Ik verdwijn nu. Goede nacht, Dr Vexell !

Alvorens Vexell de onbekende kon bedanken was deze in de donkere gang verdwenen. Hij liep naar het venster en zag de in het zwart geklede gestalte de straat oversteken en naar het park toe gaan... Toen onderdrukte hij een kreet van verbazing : Vier schaduwen sprongen op de man toe. Er ontstond een kort gevecht en de onbekende werd overmeesterd en ruw naar een gereedstaande grote auto gesleept...

— Ach, de ongelukkige, mompelde Vexell. Voor zijn leven geef ik geen cent meer...

Dit voorval bewees dat de onbekende man in het zwart gelijk had. Hij werd van dichtbij bewaakt. Indien hij Vladimir wou verlossen en op een mooie dag zijn vaderland terugzien, dan moest hij dubbel voorzichtig zijn...

(Wordt voortgezet.)

DE VOLGENDE WEEK : DE MUUR VAN DE DOOD

DE SOVJET RUSSISCHE TANK T-34

DE T-34 is een typische Russische pantserwagen. Gedurende de jongste wereldoorlog verlieten tanks van dit type bij duizenden de Russische wapenfabrieken. In het begin was de T-34 bewapend met een kanon van 76 mm. met korte loop, later met een kanon van hetzelfde kaliber doch met een lange loop. Tegen het einde van de wereldoorlog werd de T-34 uitgerust met een kanon van 85 mm. wat deze tank, in zijn kategorie, het overwicht op het slagveld bezorgde.

DE T-34 kon het hoofd bieden aan de Duitse pantserwagens MARK IV en PANTHER, die beiden over een kanon van 75 mm. beschikten. In het Noord Koreaanse leger gebruikte men de T-34 met het kanon van 76 mm. die, opgesteld tegen de Amerikaanse SHERMAN, het pleit won. De Russische pantserwagen heeft heel wat kwaliteiten o.m. de snelheid van zijn kanon : 3.450 km. per uur tegen 2.839 km. voor de Amerikaanse. Z'n pantsering is bovendien beter en zijn motor ontwikkelt een grotere snelheid : resp. 70 mm. tegen 51 mm. en 54 km. per uur tegen 45 km. per uur. De T-34 ligt laag tegen de grond (hoogte : 2,35 m.) en de schuine platen maken zijn pantsering doelmatiger.

De Russische pantserwagens van het middelmatige type zijn sterk, doch nog imposanter zijn die van het zware type. De STALINE is uitgerust met een kanon van 122 mm. en heeft pantserplaten van 100 mm. terwijl de zwaarste Amerikaanse pantserwagen, de PATTON, bewapend is met een kanon van 90 mm. en een pantsering heeft van 75 mm. Misschien hebben we wel eens de gelegenheid ze voor te stellen. Laten we nog aanstippen dat al deze monsters ten slotte kunnen overwonnen worden door de kleine infanterist, uitgerust met een super bazooka. De strijd van David tegen de reus Goliath !

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

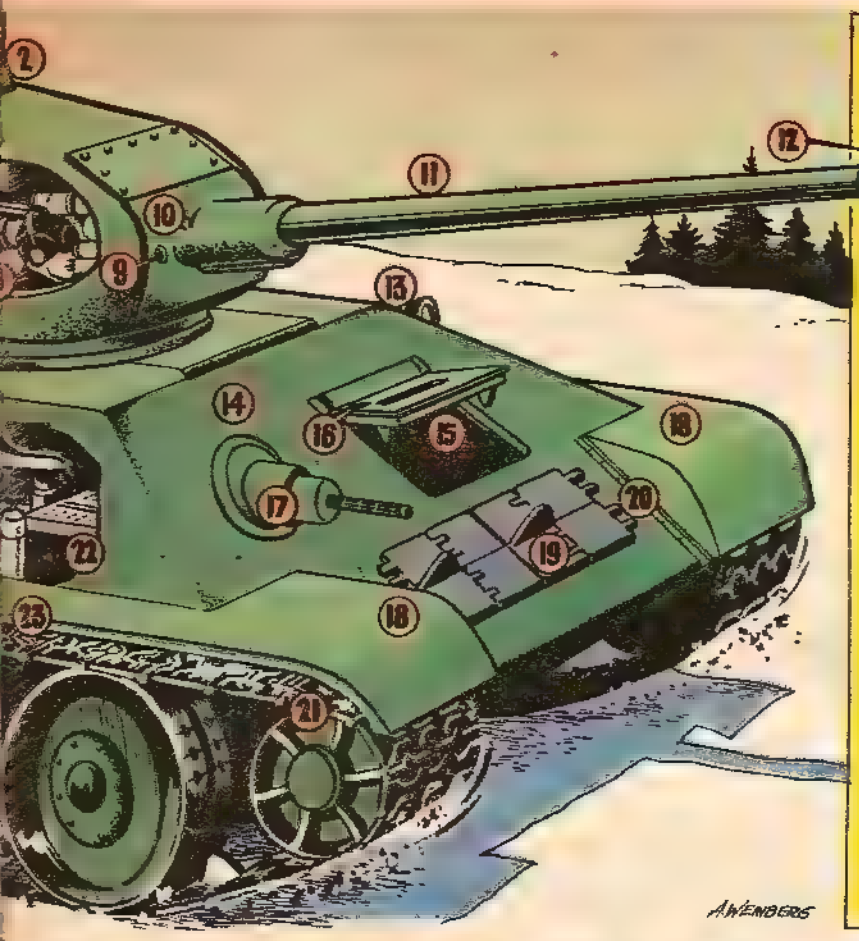

1. Periscoop van de kommandant.
2. Radio antenne.
3. Opensiaande koepel.
4. Kommandant.
5. Radio, microfoon en telefoon.
6. Gepantserde toren. Draaihoek : 360°.
7. Lader (operateur).
8. Kanonnier.
9. Telescopische mikker.
10. Beweegbare plaat die het kanon steunt.
11. Kanon van 85 mm.
12. Demper, verwijdert de rook een breekt de terugslag van het kanon.
13. Koplamp.
14. Pantsering van 70 mm. die bestuurder en mitrailleur beschermt.
15. Noodsuitgangsopening.
16. Kijker van de conducteur.
17. Mitrailleuse van 7,92 mm.
18. Plaat die rupsketting beschermt.
19. Reservekettingen.
20. Vrijlopend rupsspannend wiel (rechts).
21. Vrijlopend rupsspannend wiel (links).
22. Munitie voor machinegeweer.
23. Kettingen.
24. Granaten van 85 mm.
25. Geperste lucht die de koepel beweegt.
26. Munitie voor machinegeweer.
27. Vuurvast scherm dat de bemanning van de motor scheidt.
28. Oliereservoir.
29. Dieselmotor 12 cyl. 500 PK.
30. Bovenste rooster van de radiator.
31. Ontsnappingsbuis.
32. Benzinereservoir.
33. Uitlaat van het gas.
34. Telefoon die verbinding met infanteristen ver zekert.
35. Remtrommel.
36. Wiel directie links.
37. Veerwielen.

VALLEI

Jo en Jetje zitten gevangen in een grot die ze ontdekten terwijl ze de laffe gids volgden

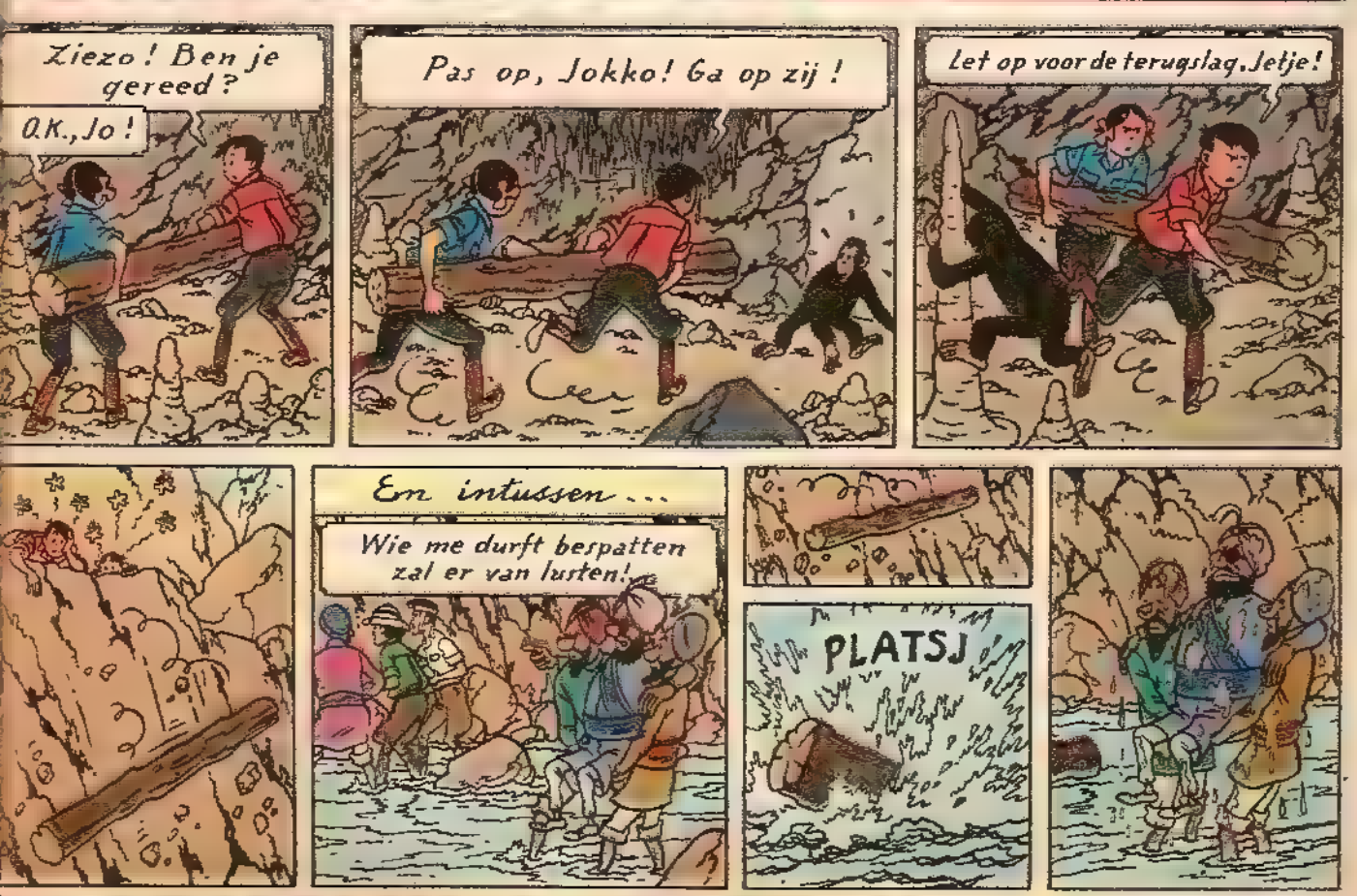

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE WAS ER BIJ...

AAN DE RAND VAN EEN AUTOKOERS

WALTER en ik kwamen op de renbaan toe enkele minuten vooraleer de directeur van de koers met de vlag zwaaide en de stalen monsters zouden starten voor een laatste proefrit.

Mechaniekers haalden net een Maserati uit een grote vrachtwagen.

Waarom rijdt die Maserati niet op eigen kracht tot hier? vroeg Walter.

— Renwagens zijn nu precies niet geschikt om over onze drukke, smalle wegen te snorren! Ze voelen zich trouwens niet in hun schik wanneer ze niet al hun kracht kunnen ontplooien. Wat zou de politieagent van de Louisa Poort of die van de Kerzerlei zeggen, wanneer er plotseling een auto met een snelheid van 300 km. per uur zou voorbijrazen?

— Bovendien hebben ze ook geen nummerplaat en zelfs geen lichtjes of koplampen! riep Walter opgewonden.

In de stands wordt er een hels leven gemaakt. Motoren ronken en werktuigkundigen in witte en blauwe overall buigen zich over de blinkende, zeer ingewikkelde mechaniek.

Even later snorren de motoren nog luider, de piloot springt in zijn zetel en raast over de piste.

Het is een proefrit. Proefritten zijn nodig niet alleen opdat de piloot vertrouwd zou geraken met de renwagens, doch ze geven tevens de organisatoren de gelegenheid de wagens te rangschikken voor het vertrek. Het is immers niet mogelijk al de deelnemende wagens op één rij te plaatsen, de wagens die de beste tijd realiseren tijdens proefritten komen op de éérste rij, de minder snelle op de tweede rij en zo tot aan de laatste wagen, die zoals je kan raden, de geringste prestatie leverde.

★

HET werd al donker toen we een oogslag gingen werpen in de garage rond de renbaan, waar er een koortsachtige bedrijvigheid heerste en technici en werktuigkundigen engelse sleutels en schroevendraaiers hanteerden.

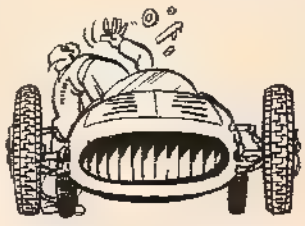

— Ik begrijp niet hoe de mensen rustig kunnen werken als er zoveel nieuwsgierigen op hun handen kijken? Als mijn vader twee vijzen moet vastdraaien dan wil hij nog niet dat ik er bij sta.

— Haha! Misschien meent je vader dat de commentaar, die je er bij levert overbodig is, Walter! Deze technici hebben stalen zenuwen. Kijk, die twee die aan de Ferrari werken. Ze doen het rustig, met geoefende hand. Iedere greep naar een werktuig is juist en ze leggen ieder gebruikt instrument weer precies op z'n plaats terug. Ze moeten nooit naar iets zoeken, dat kan trouwens niet want daardoor zouden ze te veel kostbare tijd verliezen!

En demonteren ze die renwagens dikwijls?

— O ja! Bijna voor iedere koers worden er onderdelen van de motor vervangen, andere stukken dienen voor twee koersen. Dat hangt er van af. Na de derde wedstrijd mag men gerust zeggen, dat heel de wagen vernieuwd werd. Vlak voor iedere wedstrijd wordt alles nog eens grondig nagezien.

En als ze dan vaststellen dat er een stuk gebroken is? Kunnen ze het maken?

De directeur van iedere ploeg weet, dat hij alles moet voorzien. En daarom is de grote vrachtwagen van ieder automerk een rollend atelier met alle vervangstukken die je maar dromen kan. Verder is er al het gerief om te boren, te lassen en, indien nodig, op het laatste nippertje het stuk, dat niet past, in de gewenste vorm te vijlen of te schaven. Al dat rollend materieel is tot in de puntjes in orde, volledig en uiterst modern.

★

BIJ het naar huis rijden kijkt Walter ternauwernood naar het landschap links en rechts van ons. In

gedachten is hij nog op de renbaan, bij de blinkende racewagens. Hij herinnert zich hoe vlug men de wielen van een auto kan vervangen, de bougies vernieuwen en tanken. Plotseling zegt hij met een zucht:

Zovéél werk en er is altijd maar één overwinnaar!

BIJ DE FOTO's: Van boven naar beneden: 1) De Maserati komt uit een grote vrachtwagen. — 2) Aan de stand even voor de proefrit. — 3) Werktuigkundigen spelen met sleutels en schroefdraaiers. — 4) Tanken. — 5) En er is altijd maar één overwinnaar...

Het uurwerk HELVA presenteert KUIFJE

DE VROLIJKE VALSCHERM-SPRINGERS

HET KUIFJE's UURWERK IS VAN UITSTEKENDE KWALITEIT, WORDT AFGELEVERD MET EEN BON VOOR EEN RESERVE WIJZERPLAAT

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

POM EN TEDDY

Teddy zoekt Pom en is in de villa van de bandieten binnengedrongen. Door de adjunkt inspecteur gewond, wordt hij naar het hospitaal overgebracht...

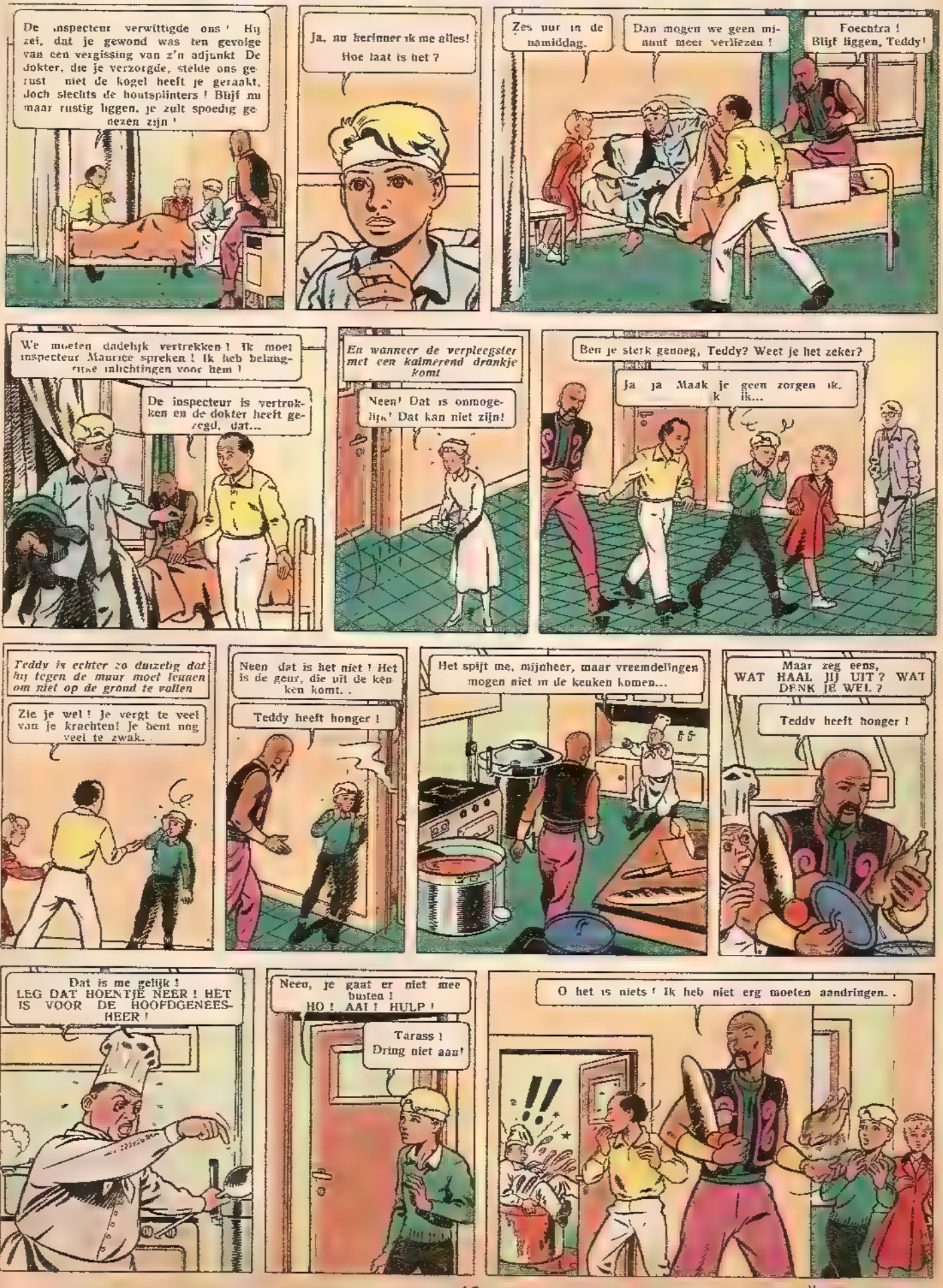

DE 1152 ANTWOORDT NIET MEER

VOOR de zestiende keer in vier dagen keerde luitenant piloot Calgood van een opdracht terug. In de overtuiging de rechthoekige massa van het veilige vliegdekschip ieder ogenblik te zien opduiken, glimlachte hij. Ter hoogte van de Lofoteneilanden scheen de Noord Atlantische Oceaan in geen al te beste humeur. In deze verloren hoek, welke het escader op weg naar de Russische haven Moermansk moest doorkruisen, was de Oceaan altijd woelig. Het zou niet makkelijk zijn neer te strijken op het dek van een schip, dat door de baren nogal heftig op- en neergeschommeld werd. Daarover echter maakte Calgood zich geen zorgen. Af en toe wierp hij een oogslag op het vliegtuig van z'n chef, kommandant Pils, die een twintigtal meter voor hem vloog. Zijn rechtervleugel was die morgen door een granaat uiteengereten en de kommandant had blijkbaar veel moeite z'n toestel behouden naar de basis te brengen.

EEN weinig verder vloog, in toestel 1152, z'n vriend Bradens die moeilijkheden had met de motor. De kommandant probeerde in contact te treden met Bradens :

— Hallo ! 1152 hoor je me ? Hallo, 1152 . geef antwoord, oude jongen ! Hallo, Bradens ! Zeg dan toch iets !

— Dat is pech, dacht Calgood ! Tot overmaat van de ramp is de radio van Bradens stuk ! Arme kerel !

Kommandant Pils gaf het echter zo vlug niet op. Nogmaals riep hij toestel 1152

. Bradens, als je me hoort, vlieg dan iets meer naar links !

De 1152 volbracht dit manoeuvre doch intussen begon z'n motor te sputteren en het toestel verloor zichtbaar hoogte. Calgood en Pils vertraagden hun vaart om Bradens gezelschap te houden

Hij kan ons horen, zei de kommandant tot de overige leden van z'n escader, doch de zender werkt niet meer Bradens heeft motorpech en bovendien is zijn diepteroer geblokkeerd. Hij zal het vliegdekschip nooit bereiken. Kan jij iets voor hem doen, Calgood ?

Hij moet ons zo lang mogelijk volgen en slechts op het water landen, als er werkelijk geen andere uitkomst meer is. Indien de admiraal me de toelating geeft, zal ik zo lang boven de 1152 blijven zweven, tot er een helicopter opdaagt

— Hoeveel brandstof heb je nog ?

— Honderd liter

— Dat is niet veel

— Ba, we kunnen niet ver meer van de basis zijn. Waarschijnlijk kom ik er met vijftig liter

— Bradens, heb je ons gesprek gehoord ?

Het vliegtuig van Bradens wiegde lichtjes met beide vleugels. Hij had begrepen

Kommandant Pils nam onmiddellijk daarna contact met admiraal Trenth, kommandant van het vliegtuigmoederschip Canberry. Pils bracht hem op de hoogte van de hachelijke situatie waarin Bradens zich bevond en voegde er aan toe

— De vleugel van m'n toestel is gescheurd en een van m'n benzinereservoirs is lek Er blijft nauwelijks genoeg brandstof om de basis te bereiken

Het antwoord van de admiraal kwam vlug, nauwkeurig en bemoedigend. Bradens zou op het water neerstrijken en Calgood zou boven hem vliegen tot de helicopter kwam Pils zelf moest zo spoedig mogelijk naar zijn basis keren Het vliegdekschip zou hen te gemoet varen, zodat de afstand merkelijk verkort werd

Alvorens gas te geven, zei de kommandant nog tot de twee achterblijvers :

— Moed jongens ! Alles wat mogelijk is wordt gedaan om jullie te helpen

Daar hij Engelsman was voegde hij er aan toe

— God bless you. God bescherme je

Daarop verdween hij in de lichte mist die over het water hing

CALGOOD vloog op vijftig meter boven de waterspiegel Er waren veel luchtgaten en af en toe verloor het toestel hoogte. Onder hem, op de donkergroene

golven, zag Calgood de 1152, die met brandende motor draaide om op de rug van een baar te landen. Hij zelf was nooit verplicht geweest op zee te landen maar hij kon zich best voorstellen in welke toestand zijn vriend verkeerde. Bradens vliegtuig raakte nu bijna het water.

— Moed, ouwe jongen ! riep Calgood in de radio. Moed ! Ik blijf boven je tot men je opgepikt heeft

Het was een leugen maar Calgood wist dat, indien Bradens hem gehoord had, het hem een hart onder de riem zou steken en hij genoeg zelfvertrouwen en koelbloedigheid zou hebben om te slagen

Op het ogenblik dat Calgood boven hem scheerde, verdween de 1125 tussen het hoog opspattend water. De luitenant draaide om en vloog weer over de plaats waar het toestel was neergekomen, doch hij zag niets meer dan een grote draaikolk die langzaam minder werd en ten slotte verdween. Toen zag Calgood een witte bal op het water dansen

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

Verhaal door Jo POLLART
Geïllustreerd door R. REDING.

— Goddank, zei Calgood, Hij heeft de tijd gehad er uit te springen

Bradens was nu bijna helemaal afgesneden van de wereld. Boven hem echter bleef zijn vriend rondcraaien. Een ogenblik onoplettendheid was echter genoeg om het contact te verbreken. Een hoge, krachtige golf kon bovendien de komst van een helicopter overbodig maken. In het Noorden van de Atlantische Oceaan is het bovendien ijzig koud en een drenkeling houdt het er niet langer dan twintig minuten uit. Wie zeer gevoelig is voor de koude, sterft nog vlugger.

Calgood wist dit alles en het is daarom, dat hij zich de moeite gaf in kleine cirkels vlak boven z'n vriend te vliegen. Van Bradens keek hij naar de wijzer van het benzineniveau en van de wijzer van het benzineniveau weer naar Bradens. Hoelang zou hij het nog kunnen volhouden? Z'n voorraad brandstof daalde op onrustwekkende wijze.

— Nog vier minuten. Indien de helicopter dan nog niet hier is, zal ik een vreselijke beslissing moeten nemen.

Hij keek niet naar de horizon, hij trachtte niet de redders te ontdekken, hij staarde naar het wit balletje dat met de golven op en af wiegde.

— Nog drie minuten... twee... een... nul!

Dat was de grens. Langer kon hij niet meer blijven en toch cirkelde hij opnieuw boven Bradens. Plotseling scheerde er een helicopter als een reusachtige waterjuffer onder zijn toestel door, bleef onbeweeglijk in de lucht hangen en daalde dan tot vlak boven de golven... Bradens was gered, maar hij?

TOEN Calgood zag dat zijn vriend veilig en wel in de helicopter zat, vloog hij recht naar het eskader toe. Zijn berekeningen klopten, er bleven hem nog dertig liter benzine. Enkele minuten later maakte hij zich gereed om te landen. Het was net of hij hoorde de stem van de officier die de landingsoperatie leidde.

— Kom maar af, kerel! Richt de neus van je toestel genoeg op, zodat je precies op het gepaste moment de brug raakt. Zo goed nog wat oprichten.

Hij was er zeker van dat alles normaal zou verlopen en verminderde het gas om zijn toestel op het dek te zetten. Toen het zover was, viel de motor vanzelf stil... geen druppel brandstof meer! Toen de piloot uitstapte kwam kommandant Pils hem tegemoet die zei:

— Heb jij vandaag geluk gehad, vriend! En, hoe is het met Bradens?

— Opperbest! Ze hebben hem opgepikt en hij kan ieder ogenblik aankomen.

Die avond heerste er aan boord van het vliegdekschip Canberry een opgewekte stemming en er werd vrolijk geklonken op de goede afloop van een hachelijk avontuur.

VERZAMEL DE KUIFJE's BONS

EN JE KRIJGT — MOOIE GESCHENKEN

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punten
KUIFJE's WIMPEL in vier kleuren	100 punten
Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes	100 punten
Thans verkrijgbaar	
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914) reeksen 1 tot 4	
VLIEGTUIGEN, reeksen 1 tot 9	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 4	
FOTO's IN RELIEF « DE ANTWERPSE DIERENTUIN » met speciale bril. Drie reeksen beschikbaar. Per reeks van twintig.	200 punten
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	250 punten
KUIFJE's PUZZLE op hout	500 punten
BLOKJESSPEL KUIFJE	500 punten

EN BINNENKORT : DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST

De reproducties van de meest karakteristieke werken van de verschillende bloeitijdperken van de schilderkunst. De doeken zijn juist weergegeven en op de keerzijde van iedere reproductie vind je wetenswaardigheden over schilder en werk.
Iedere reeks bevat 5 reproducties. Formaat 21 x 27, in een mooie omslag. Verkrijgbaar in ruil voor 200 KUIFJE's PUNTEN.

DE KUIFJE's BON staat op de verpakking van de producten

Biscuits, Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier.	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's zeep.	PALMAFINA
Confituur en diepgekoelde groenten Frima.	MATERNE
Tandpasta.	KOLYNOS
Beschuiten in pakjes Heufna en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder en gevanilleerde suiker.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON

Wanneer je een voldoende aantal punten verzameld, stuur je ze naar KUIFJE, Dienst T. Lombardstraat, 24, Brussel. Duidelijk vermelden :
1° Het gewenste geschenk:
2° Je naam en je adres
en enkele dagen later... krijg je van de postbode het gevraagde geschenk! Indien je te Brussel woont, kom je je punten zelf uitwisselen in de KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24. Daar krijg je onmiddellijk het gewenste geschenk!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

GOUD VOOR ROME

De Schim heeft zijn intrede gedaan in de arena van het groot cirkus. Hij [illegible] het volk aan op te staan tegen het gezag van Nero...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De witte ruiter

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan komt bij pater Ambrosius, doch Koenraad is hem voor geweest en heeft heel de voorraad van het helend kruid meegenomen.

Wordt vervolgd.

Hoog boven de wolken in de stuurcabine van een modern vliegtuig zitten, aan een snelheid van honderden kilometer per uur vliegend en dat alles voor een ingewikkeld maar uiterst betrouwbaar instrumentenbord volgen, welke jongen zou daar niet van dromen ?

DE POST

HET TOPPUNT VAN VERSTROOIDHEID

MICHEL CARLIER, een 21-jarige Parijzenaar, had op een Zaterdagavond een afspraak met een tandarts, Dr D. Hij moest nog even wachten daar de dokter nog een patient behandelde en het was omstreeks 19 u. 30 als hij in die zeer slecht befaamde operatiezetel van de tandarts mocht plaats nemen.

— Een ogenblikje geduld, zei de dokter, ik kom dadelijk terug !

Carlier wachtte met zijn tandpijn vijf minuten, twintig minuten... nog geen dokter te zien. Dat scheen hem nu toch abnormaal toe en liep naar de deur van het kabinet... Ze was gesloten. Hij trommelde op de deur, riep zo hard hij kon. Geen mens antwoordde. Het was de moeder van Carlier, die ongerust over het lang uitblijven van haar zoon, naar de tandarts trok. Michel kon haar verstaanbaar maken wat er hem overkomen was. Moeder Carlier liep naar de politie, doch die mocht de deur niet openbreken zonder dat de commissaris daartoe bevel gaf en... de commissaris had vrijaf. Dan maar de brandweer om de jongeman langs het venster te bevrijden. Onmogelijk want het enige venster van het kabinet gaf uit op de wachtkamer ! Intussen stonden er natuurlijk al heel wat nieuwsgierigen voor het huis van de tandarts en eindelijk was er een heer, die kon zeggen waar Dr D. steeds zijn weekeinde doorbracht.... Men telefoneerde naar dit adres en de tandarts meende dat men hem een poets wou bakken... Ten slotte kwam hij toch terug naar Parijs om zijn klant uit z'n gevangenschap te verlossen !

BOEKENHOEKJE

DE WITTE DIJKGRAAF

S. Franke AT Reeks - Jeugdreeks der Wereldbibliotheek - N° 43, Maart 1954.

MET dit werkje deed de Wereldbibliotheek een greep naar het hart van elke Nederlandse jongen, boven en beneden de grens. Want ook de Vlaamse kust kende, evenals deze van Zeeland en Friesland, een hardnekkige strijd van haar bewoners tegen de woeste zee. Overal langsheen de kusten der Lage Landen ligt verzonken land dat door de woeste Noordzeegolven met dorpen en inwoners verzwolgen werd. In « De Witte Dijkgraaf » herleeft een spannend en groots tafereel van de Nederlandse mens tegen de zee, zijn vriend en vijand. Aanbevolen. I. S.

DUIZEND JONGENS ZIEN ZE VLIEGEN

Max van Amstel. Uitgave : A. Roelofs - Van Goor - Meppel (Nederland) geb. fl. 4,50.

ZOALS het Nederlands jeugdboek over het algemeen is ook deze uitgave keurig verzorgd. Meer dan het verhaal zelf, dat mij minder geslaagd lijkt, zal de jonge lezer belang stellen in alles wat er over de luchtvaart, inzonder over de bouw van miniatuurzweefvliegtuigen verteld wordt.

Waar het verhaal enigszins tekort schiet, wordt dit euvel ruimschoots vergoed door de spannende beschrijvingen van « de luchtvaart in 't klein ». In dit opzicht beantwoordt het boek volkomen aan jongensverwachtingen. Wat meer dynamiek en gevoel, (vriendschap bijvoorbeeld, is warmer dan in het boek beschreven wordt) zou het geheel zeker ten goede zijn gekomen.

Voor jonge luchtvaartenthousiasten in elk geval een geschikte lectuur. I. S.

DE KLEURFILMS « KUIFJE » en het daarvoor bestemde projectietoestel worden verkocht in het SALON VOOR DE JEUGD.

ZE ZULLEN JE STELLIG BEVALLEN !

WAT DENKT DE GARDE ER ZELF VAN?

DE roodgejaste leden van de Garde die Buckingham Palace bewaken behoren tot de bezienswaardigheden van Londen. Alle toeristen komen er naar kijken en het spreekt vanzelf, dat die fraai uitgedoste soldaten bij de meisjes succes oogsten. Sommige nemen eenvoudig een kiekje andere zijn wat stouter, leggen nonchalant de arm om de brede schouders van de garde en worden, tot grote hilariteit van Londenaars en toeristen, samen op de gevoelige plaat vereeuwigd. Die kloeke soldaten kunnen zich niet verweren want ze kregen de opdracht onbeweeglijk te blijven staan. Maken ze toch een plotselinge beweging... dan valt hun hoge berenmuts af... Koningin Elizabeth heeft gezegd, dat er aan dat spelletje een einde moet komen en ieder dapper gardist krijgt voortaan een politieagent naast zich om hem te beschermen. Daar het onmogelijk is, de leden van de Garde van Buckingham in hart en nieren te peilen, weten we niet wat zijzelf over die maatregel denken.

Minneke Poes lag op de vensterbank te spinnen ? Een klopje op de ruit deed haar opschrikken... Een invitatie voor een spelletje wil ze echter wel aanvaarden.

Pat Rick en Mass Tick knuppelen al de Apachen neer en springen op hun paarden om naar de stad te rijden...

PAT RICK EN MASS TICK in

Tijon

In 1945 : een puinhoop In 1954 : een stad !

DE Volkswagenfabrieken waren in 1945 een grote puinhoop, thans is het de grootste autofabriek van Europa. Er werken niet minder dan 24.000 arbeiders en bedienden en ieder die er werkt heeft z'n aandeel in de winst. Per dag rijden er duizend afgewerkte Volkswagens uit de grote fabrieksporrt, die over de wegen van drie en negentig landen zullen snorren... Rond de nieuwe fabriek verrees een Volkswagen stad : Wolfsburg.

HET ONZICHTBARE GEFOTOGRAFEERD !

EEN Amerikaanse maatschappij heeft een microscoop met X-stralen ontworpen waarmee voorwerpen kunnen vergroot en gefotografeerd worden, die onzichtbaar zijn voor het blote oog. Het apparaat laat een vergroting van 1.500 m. mogelijk zodat men er metaalkorrels, de cellen van de beenderen en de menselijke weefsels evenals de inwendige organen van kleine insecten zal kunnen mee bestuderen. Binnenkort kan men dit toestel aan de lopende band vervaardigen.

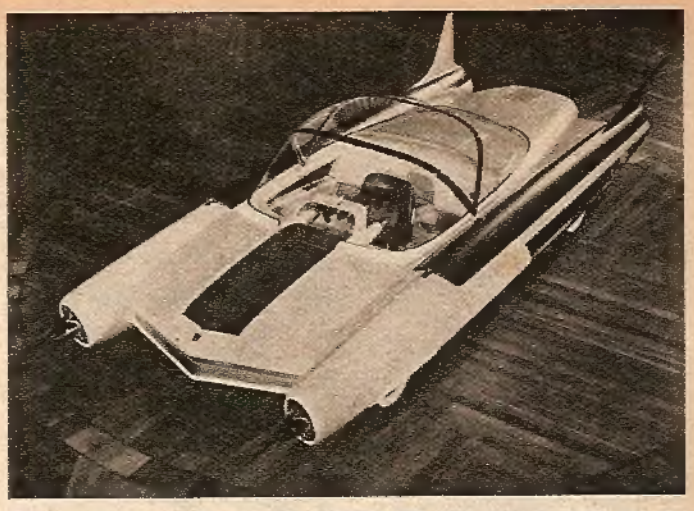

Dit experimenteel Fordmodel ATMOS-FX (dat niet in serie zal gebouwd worden) is de evenknie van de Sabre van de G.M. die we in « Kuifje » hebben voorgesteld. De ATMOS-FX is 5.60 m. lang, 1,22 hoog en 2,02 m. breed. Een stuurwiel is niet meer voorzien. Het werd vervangen door twee handvatten. De carrosserie is van plastic. De chauffeurszetel staat niet meer op zij doch werd in het midden van de wagen geplaatst !

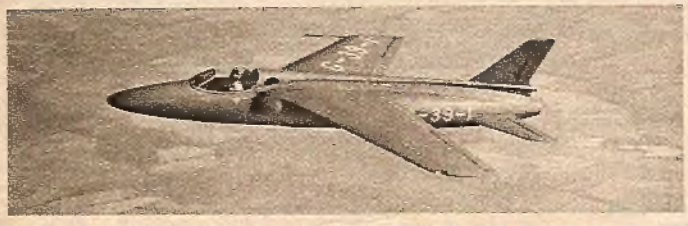

Dit nieuw jachtvliegtuig van de RAF oogstte veel succes op de jaarlijkse vliegmeeting van Farnborough, waar we een kleine reportage zullen aan wijden.

De eerste Transatlantische telefoonverbinding

DE eerste transatlantische telefoonverbinding per kabel zal tegen 1 December 1956 klaar komen en kost 2.500.000 pond. De helft van de kosten wordt door Groot-Brittannië bestreden, de andere helft hebben Amerika en Canada. In de Atlantische sectie, tussen Schotland en Newfoundland wordt Brits materiaal gebruikt, terwijl er tussen Nova Scotia en Newfoundland kabels van Amerikaans maaksel zullen liggen. De telefoonoproepen over de Atlantische Oceaan worden thans per radio gedaan.

DE MAGNETISCHE POOL OPNIEUW ONTDEKT

DE magnetische Pool is het punt op de aardoppervlakte waar de magnetische kracht vertikaal naar beneden gericht is. Uit luchtwaarnemingen had men berekend dat de magnetische pool op het eiland Prins van Wales lag, ongeveer 1800 km. ten zuiden van de geografische pool. Pater Linehan, een vijtigjarige Jezuiet, directeur van het observatorium van Weston in Massachusetts, die de leiding van een Noordpoolexpeditie op zich nam, verklaarde thans dat hij de magnetische pool ongeveer 321 kilometer meer noordwaarts ontdekte en dat hij bewijzen heeft om zijn bewering te staven.

HET GROOTSTE EN HET KLEINSTE IN DE WERELD

● Weet je wie het grootste paspoort ter wereld bezit ? Een New-Yorker, die Kitter heet. Het dokument is vijf meter lang en voorzien van 280 stempels en visa !...

● Het kleinste dorp ter wereld is Eldon, in Engeland.. Het heeft drie huizen en telt negen inwoners.

● De grootste krant die ooit de drukpers verliet was, « The Constellation » van New York, die verscheen in 1859 : 2,60 m. x 1,80 m. en telde acht bladzijden. De oplage was 24.000 exemplaren.

● Het kleinste lepeltje is in het bezit van een rijk Indiër. Het is zo klein, dat er drie duizend van dit soort in de schaal van een kokosnoot kunen gestopt worden !

● De grootste schaduw ter wereld wordt afgeworpen door de vulkaan El Piton op Teneriffe. Van zonsopgang tot zonsondergang bedraagt de lengte van die schaduw 200 km.

● Het kleinste weegbaar gewicht kan gewogen worden op de weegschaal van het universiteitslaboratorium van Colorado : het miljoenste deel van een gram !

● De grootste bloem ter wereld is de Bolobloem die bloeit op de Philippijnen. Ze is drie en halve meter hoog en kan tot tien kilo wegen. De kleinste knoppen zijn zo dik als een kinderhoofd en haar stengel heeft 5 cm. diameter.

● Het kleinste schilderij (in olieverf geschilderd) borstelde de Italiaan Ferando. Het is 11 millimeter hoog en 15 millimeter breed. Het stelt een landschap voor waarvan de geringste details duidelijk zijn.

● Het grootste muntstuk is de Zweedse koperen daaider uit de XVII[e] eeuw : 82 cm. diameter en een gewicht van 22 kilo !

Televisietoestellen weldra goedkoper ?

In de Verenigde Staten werd een televisieapparaat gebouwd dat maar een vierde weegt van de huidige toestellen en veel kleiner is. Het beeld blijft echter even groot en scherp. Het verbruikt veel minder stroom en kost slechts de helft van de thans verkrijgbare toestellen !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

HET GELE TEKEN

Blake en Kendall vonden het boek « The Mega Wave » en herkennen in het geschrift van de auteur, dit van Dr Septimus. Hij moet dus de meester zijn van het Gele Teken. Ze dringen z'n huis binnen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Wordt vervolgd.)